

Sygn. akt **II AKa 30/13**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 marca 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie, II Wydział Karny w składzie:

Przewodnicząca:	SSA Bogumiła Metecka-Draus (spr.)
Sędziowie:	SA Piotr Brodniak SA Andrzej Wiśniewski
Protokolant:	sekr. sądowy Emilia Biegańska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Apelacyjnej Jerzego Masierowskiego

po rozpoznaniu w dniu 21 marca 2013 r. sprawy

R. K.

oskarżonego z art. 286 § 1 k.k. i innych

z powodu apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Okręgowego w Szczecinie

z dnia 29 października 2012 r., sygn. akt III K 186/11

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że orzeczoną karę łączną pozbawienia wolności podwyższa do 7 (siedmiu) lat,

II. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy,

III. zwalnia oskarżonego od ponoszenia wydatków za postępowanie odwoławcze oraz od opłaty za obie instancje.

Andrzej Wiśniewski Bogumiła Metecka-Draus Piotr Brodniak

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 29 października 2012 r., sygn. akt III K 186/11 uznano R. K. za winnego tego, że

I. w dniu 19 czerwca 2009 r. w S. przy ul. (...) działając wspólnie i porozumieniu z D. K. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej usiłował doprowadzić (...) S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w ten sposób, że D. K., zawarł umowę (...)nr (...), której przedmiotem był samochód osobowy marki F. (...) nr vin (...) wartości 93.744 zł, wprowadzając w błąd przedstawicieli (...) S.A co do zamiaru wywiązania się z warunków umowy, lecz zamierzonego celu nie osiągnął

z uwagi na negatywną weryfikację zdolności kredytowej, przy czym R. K. działał będąc uprzednio skazanym na mocy wyroku Sądu Rejonowego w Szczecinie, sygn. akt V K 956/02 z dnia 05 lipca 2002 r. na karę jednego roku pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od 09 lutego 2004 r. do 01 września 2004 r.,

tj. popełnienia czynu z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.;

II. w dniu 30 czerwca 2009 r. w W. w siedzibie (...) S.A., działając wspólnie i w porozumieniu z D. K. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w ten sposób, że D. K. zawarł umowę leasingu operacyjnego nr (...), której przedmiotem był samochód osobowy marki A. (...) nr rej. (...) nr vin (...) wartości 128.524,60 zł wprowadzając w błąd przedstawicieli pokrzywdzonego co do zamiaru wywiązania się z warunków umowy, przedkładając dostarczone przez R. K. podrobione dokumenty dotyczące finansów firmy Usługi (...) w postaci bilansów obrotów za rok 2009 oraz deklaracji PIT 36L za rok 2008, czym działał na szkodę (...) S.A., przy czym R. K. działał, będąc uprzednio skazanym na mocy wyroku Sądu Rejonowego w Szczecinie sygn. akt V K 956/02 z dnia 05 lipca 2002 r. na karę jednego roku pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od 09 lutego 2004 r. do 01 września 2004 r.,

tj. popełnienia czynu z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.;

III. w dniu 22 września 2009 r. w W. działając wspólnie i w porozumieniu z D. K., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził (...) S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w ten sposób, że D. K., zawarł umowę leasingu operacyjnego nr (...), której przedmiotem była maszyna tynkarska marki (...) wartości 125.000 zł wprowadzając w błąd przedstawicieli pokrzywdzonego co do zamiaru wywiązania się z warunków umowy, czym działał na szkodę (...) S.A.,

tj. popełnienia czynu z art. 286 § 1 k.k.;

IV. w dniu 19 lipca 2007 r. w miejscowości P., będąc uprzednio skazanym na mocy wyroku Sądu Rejonowego w Szczecinie sygn. akt V K 956/02

z dnia 05 lipca 2002 r. na karę jednego roku pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od 09 lutego 2004 r. do 01 września 2004 r., działając

w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z inną ustaloną osobą doprowadził (...) Sp. z o.o. z/s

w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci samochodu marki C. (...), nr nadwozia (...) rok produkcji 2003 o nr rej. (...) wartości 72.891,57 PLN netto, w ten sposób, że podpisał umowę przejęcia umowy finansowania operacyjnego nr (...) przedkładając podrobione dokumenty dotyczące przychodów osiągniętych w okresie 2006-2007 przez firmę (...) Zakład (...) z/s w P., ul. (...), wprowadzając tym w błąd przedstawicieli pokrzywdzonego co do faktu prowadzenia działalności, uzyskiwania dochodów i co do zamiaru wywiązania się z umowy, czym działał na szkodę (...) Sp. z o.o. z/s w W. obecnie (...) Sp. z o.o. ul. (...), (...)-(...) W.,

tj. popełnienia czynu z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.;

V. w dniu 9 października 2007 r. w P., będąc uprzednio skazanym na mocy wyroku Sądu Rejonowego w Szczecinie sygn. akt V K 956/02 z dnia 05 lipca 2002 r. na karę jednego roku pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od 09 lutego 2004 r. do 01 września 2004 r., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z inną ustaloną osobą doprowadził (...) Sp. z o.o. z/s w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci samochodu marki A. (...), nr nadwozia (...) rok produkcji 2007 o nr rej. (...), wartości 106.557,38 PLN netto, w ten sposób, że podpisał umowę leasingu nr (...), wprowadzając w błąd upoważnionego do zawierania umowy pracownika leasingodawcy co do zamiaru wywiązania się z umowy co do zamiaru wywiązania się z umowy, czym działał na szkodę (...) Sp. z o.o. z/s w W. obecnie (...) Sp. z o.o. ul. (...), (...)-(...) W.,

tj. popełnienia czynu z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.;

VI. w dniu 22 października 2007 r. w S., będąc uprzednio skazanym na mocy wyroku Sądu Rejonowego w Szczecinie sygn. akt V K 956/02 z dnia 05 lipca 2002 r. na karę jednego roku pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od 09 lutego 2004 r. do 01 września 2004 r. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z inną ustaloną osobą doprowadził (...) Sp. z o.o. z/s w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci samochodu marki M. (...),(...) (...) nr nadwozia (...) rok produkcji 2006 o nr rej. (...), wartości 87.500 PLN netto, w ten sposób, że podpisał umowę leasingu nr (...), wprowadzając w błąd upoważnionego do zawierania umowy pracownika leasingodawcy co do zamiaru wywiązania się z umowy co do zamiaru wywiązania się z umowy, czym działał na szkodę (...) Sp. z o.o. z/s
w W. obecnie (...) Sp. z o.o. ul. (...), (...)-(...) W.,

tj. popełnienia czynu z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.;

VII. w dniu 22 października 2007 r. w S., będąc uprzednio skazanym na mocy wyroku Sądu Rejonowego w Szczecinie sygn. akt V K 956/02 z dnia 05 lipca 2002 r. na karę jednego roku pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od 09 lutego 2004 r. do 01 września 2004 r. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z inną ustaloną osobą doprowadził (...) Sp. z o.o. z/s w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci samochodu marki M. (...), nr nadwozia (...) rok produkcji 2007 o nr rej. (...), wartości 115.000 PLN netto, w ten sposób, że podpisał umowę leasingu nr (...), wprowadzając w błąd upoważnionego do zawierania umowy pracownika leasingodawcy co do zamiaru wywiązania się z umowy, czym działał na szkodę (...) Sp. z o.o. z/s w W. obecnie (...) Sp. z o.o. ul. (...), (...)-(...) W.,

tj. popełnienia czynu z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.;

VIII. w dniu 29 listopada 2007 r. w S., będąc uprzednio skazanym na mocy wyroku Sądu Rejonowego w Szczecinie sygn. akt V K 956/02 z dnia 05 lipca 2002 r. na karę jednego roku pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od 09 lutego 2004 r. do 01 września 2004 r. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z inną ustaloną osobą doprowadził (...) Sp. z o.o. z/s w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci samochodu marki M. (...)(...) (...) nr nadwozia (...) rok produkcji 2007 o nr rej. (...), wartości 375.409,00 PLN netto, w ten sposób, że podpisał umowę leasingu nr (...), wprowadzając w błąd upoważnionego do zawierania umowy pracownika leasingodawcy co do zamiaru wywiązania się z umowy, czym działał na szkodę (...) Sp. z o.o. z/s w W. obecnie (...) Sp. z o.o. ul. (...), (...)-(...) W.,

tj. popełnienia czynu z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.;

IX. w dniu 22 czerwca 2009 r. w W. w siedzibie (...) Sp. z o.o. ul. (...), będąc uprzednio skazanym na mocy wyroku Sądu Rejonowego w Szczecinie sygn. akt V K 956/02 z dnia 05 lipca 2002 r. na karę jednego roku pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od 09 lutego 2004 r. do 01 września 2004 r. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w ten sposób, że zawarł umowę leasingu nr (...), której przedmiotem był samochód osobowy marki B. (...) (...) (...)nr vin (...) wartości 172.131,14 zł wprowadzając w błąd przedstawicieli pokrzywdzonego co do zamiaru wywiązania z się z warunków umowy, czym działał na szkodę (...) Sp. z o.o.,

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.;

X. w dniu 16.07.2009 r. w W. w siedzibie (...) Sp. z o.o. ul. (...), będąc uprzednio skazanym na mocy wyroku Sądu Rejonowego w Szczecinie sygn. akt V K 956/02 z dnia 05 lipca 2002 r. na karę jednego roku pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od 09 lutego 2004 r. do 01 września 2004 r. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w ten sposób, że zawarł umowę leasingu nr (...), której przedmiotem była maszyna budowlana w postaci podajnika do betonu (...) nr (...) wartości 160.893,60 zł wprowadzając w błąd przedstawicieli pokrzywdzonego co do zamiaru wywiązania się z warunków umowy, czym działał na szkodę (...) Sp. z o.o.,

tj. popełnienia czynu z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.;

XI. w okresie od kwietnia daty dokładnie nieustalonej do 27 kwietnia 2010 r. w S., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 28.000 zł przeznaczonych na zakup pojazdu marki V. (...) w ten sposób, że wprowadził w błąd B. S. za pośrednictwem M. D. co do zamiaru realizacji umowy sprzedaży w/w pojazdu,

tj. popełnienia czynu z art. 286 § 1 k.k.;

XII. w okresie od 08 do 21 czerwca 2010 r. w S. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 36.000 zł przeznaczonych na zakup pojazdu marki V. (...) w ten sposób, że wprowadził w błąd B. W. i W. W. co do zamiaru realizacji umowy sprzedaży w/w pojazdu,

tj. popełnienia czynu z art. 286 § 1 k.k.;

XIII. w dniu 05 listopada 2010 r. w S. przy ul. (...) działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej ze z góry powziętym zamiarem, doprowadził (...) S.A. Oddział w P. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 113.852,46 zł (netto), tytułem umowy leasingowej nr (...) (...) na zakup samochodu m-ki H. (...) o nr VIN (...) i rej. (...) o wartości brutto 138.900 zł, w ten sposób, że w dniu 03 listopada 2010 r. złożył wniosek o przyznanie leasingu na zakup ww. pojazdu wprowadzając w błąd pracowników (...) S.A.

w S. podając się za pracownika firmy oraz przedkładając umowę z podpisem prezesa A. D. z firmy (...) Sp. z o.o. z/s w Ł. ul. (...) Oddział S. ul. (...), który w rzeczywistości nie miał świadomości co do zawarcia tej umowy, a którego podpis na przedmiotowej umowie został podstępnie wyłudzony,

tj. popełnienia czynu z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.;

XIV. w dniu 24 listopada 2010 r. w S. przy ul. (...) działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej ze góry powziętym zamiarem, usiłował doprowadzić (...) S.A. Oddział w P. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 130.327,78 zł (Netto), tytułem umowy leasingowej na zakup samochodu marki H. (...) o nr VIN (...) o wartości brutto 159.000 zł, w ten sposób, że złożył wniosek przyznanie leasingu na zakup ww. pojazdu usiłując wprowadzić w błąd pracowników (...) S.A. w S. podając się za pracownika firmy (...) Sp. z o.o. z/s w Ł. ul. (...) Oddział S. ul. (...), lecz zamierzonego czynu nie osiągnął z uwagi na zatrzymanie przez funkcjonariuszy policji,

tj. popełnienia czynu z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k.;

XV. w okresie 15-16 listopada 2010 r. w S. mimo prawomocnego zakazu, orzeczonego wyrokiem Sądu Rejonowego w Szczecinie XIX Zamiejskowy Wydział Grodzki w P. sygn. akt XIX K 336/07 trwającym od 03.06.2008 r. do 02.06.2012 r. prowadził pojazd mechaniczny w postaci samochodu osobowego marki H. (...) nr rej. (...),

tj. popełnienia czynu z art. 244 k.k.

Sąd Okręgowy uznał, że czyny opisane w punkcie I, V, VI, VII, IX, X części wstępnej wyroku stanowią ciąg przestępstw określony w art. 91 § 1 k.k. i za te przestępstwa na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. i art. 33 § 2 k.k. wymierzył R. K. karę 4 (czterech) lat pozbawienia wolności

i karę 150 (stu pięćdziesięciu) stawek dziennych grzywny po 50 (pięćdziesiąt) złotych. Czyny opisane w punkcie II, IV części wstępnej wyroku stanowią ciąg przestępstw określony w art. 91 § 1 k.k. i za te przestępstwa na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw.

z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. i art. 33 § 2 k.k. wymierzył R. K. karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności i karę 120 (stu dwudziestu) stawek dziennych grzywny po 50 (pięćdziesiąt) złotych. Czyny opisane w punkcie III, XI, XII, XIV części wstępnej wyroku stanowią ciąg przestępstw określony w art. 91 § 1 k.k. i za te przestępstwa na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw.

z art. 91 § 1 k.k. i art. 33 § 2 k.k. wymierzył R. K. karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności i karę 120 (stu dwudziestu) stawek dziennych po 50 (pięćdziesiąt) złotych. Nadto Sąd za przestępstwo z punktu VIII części wstępnej wyroku na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. i art. 33 § 2 k.k. wymierzył R. K. karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności i karę 100 (stu) stawek dziennych grzywny po 50 (pięćdziesiąt) złotych oraz za przestępstwo z punktu XIII części wstępnej wyroku na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. i art. 33 § 2 k.k. wymierzył R. K. karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności i karę 80 (osiemdziesięciu) stawek dziennych grzywny po 50 (pięćdziesiąt) złotych. Uznał R. K. za winnego tego, że w dniu 10 listopada 2010 r. w S., na ulicy (...) nie zastosował się do zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym orzeczonego wyrokiem Sądu Rejonowego w Szczecinie z dnia 20 grudnia 2007 r., sygn. akt XIX K 336/07, na okres 4 lat, który obowiązywał od 03 czerwca 2008 r. do 02 czerwca 2012 r., tj. popełnienia czynu z art. 244 k.k. i za to przestępstwo na podstawie art. 244 k.k. wymierzył mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności. Na podstawie art. 91 § 2 k.k. połączył kary wymierzone R. K. i orzekł karę łączną 5 (pięciu) lat pozbawienia wolności i 200 (dwustu) stawek dziennych grzywny po 50 (pięćdziesiąt) złotych. Na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzekł obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę przez R. K. na rzecz pokrzywdzonego (...) SA kwoty 238.852,46 (dwieście trzydzieści osiem osiemset pięćdziesiąt dwa 46/100) złotych; solidarnie przez R. K. i D. K. na rzecz (...) sp. z o.o. kwoty 160.893,60 (sto sześćdziesiąt tysięcy osiemset dziewięćdziesiąt trzy 60/100) złotych. Na podstawie art. 627 k.p.k. i art. 633 k.p.k. zasądził od oskarżonego R. K. na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w części go dotyczącej i wymierzył mu opłatę w wysokości 2.400 (dwóch tysiące czterystu) złotych.

Apelację od wyroku Sądu Okręgowego złożył prokurator w zakresie orzeczenia o karze. Wyrokowi Sądu pierwszej instancji zarzucił rażąco niewspółmierność kary łącznej wymierzonej oskarżonemu R. K., albowiem wymiar kary łącznej orzeczony za przypisane oskarżonemu przestępstwa, nie uwzględnia należyście ich stopnia społecznej szkodliwości oraz nie realizuje w wystarczającej mierze celów kary w zakresie społecznego jej oddziaływania i celów zapobiegawczych i wychowawczych, jakie ma osiągnąć w stosunku do oskarżonego.

W oparciu o tak sformułowany zarzut autor apelacji wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku w punkcie VI jego sentencji poprzez wymierzenie oskarżonemu R. K. kary łącznej 8 lat pozbawienia wolności.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje:

Apelacja prokuratora okazała się częściowo zasadna.

Analiza materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, a także analiza uzasadnienia zaskarżonego wyroku wskazuje, iż Sąd orzekający w sposób prawidłowy przeprowadził postępowanie. Zgromadził wszystkie dostępne w sprawie dowody

i poddał je pełnej oraz wszechstronnej ocenie, wyciągając z nich trafne wnioski zarówno w kwestii winy, jak i orzeczonych wobec R. K. kar jednostkowych pozbawienia wolności oraz grzywien.

Natomiast nie sposób nie zgodzić się z zarzutem apelacji, iż orzeczona wobec oskarżonego kara łączna pozbawienia wolności jest zbyt łagodna i to w stopniu rażącym. Lektura pisemnych motywów wskazuje, że Sąd pierwszej instancji orzekając wobec oskarżonego karę łączną pozbawienia wolności miał na uwadze ilość tych przestępstw nadto, iż przypisane mu przestępstwa zostały popełnione w bliskich odstępach czasowych oraz, że są tego samego rodzaju.

Tymczasem, co słusznie podnosi skarżący prokurator, Sąd rozstrzygający mając w polu widzenia związek podmiotowo-przedmiotowy popełnionych przez oskarżonego przestępstw, pominął istotne okoliczności mające wpływ na kształtowanie kary łącznej, a mianowicie stopień społecznej szkodliwości popełnionych przezeń przestępstw, a także wymogi prewencyjnego oddziaływania kary, w znaczeniu prewencji indywidualnej i ogólnej.

Wprawdzie Sąd orzekający uwzględnił okoliczność, iż oskarżony dopuścił się szeregu przestępstw, głównie tego samego rodzaju, jednakże uwadze tego Sądu uszedł fakt, że R. K. popełniał przypisane mu czyny od 19 lipca 2007 r. do

24 listopada 2010 r., a więc przez okres ponad 3 lat, a do zaprzestania jego przestępczej działalności doszło na skutek zatrzymania przez organy ścigania, co czyni za w pełni uprawnioną tezę apelacji, że popełnianie kolejnych oszustw, stało się przyjętym przez oskarżonego sposobem na życie. Trafnie też skarżący wskazuje na rozmiary wyrządzonych przez oskarżonego szkód, wartości których co jest oczywiste, mimo orzeczonego obowiązku naprawienia, czy zapadłych orzeczeń w postępowaniu cywilnym, trudno będzie poszkodowanym wyegzekwować w sytuacji, gdy tylko dwa samochody: A. (...) oraz M. (...) (...) zostały odzyskane. Natomiast pozostałych aut oraz maszyn oskarżony już nie posiada. Jeżeli przy tym zwróci się uwagę na sposób i motywy działania oskarżonego - chęć wzbogacenia się cudzym kosztem, krzywdząc zarówno osoby prawne jak i fizyczne oraz prezentowane przezeń poczucie bezkarności, to należy zgodzić się z autorem apelacji, że wysoki stopień szkodliwości społecznej przestępczego działania oskarżonego powoduje, że orzeczona w pierwszej instancji kara łączna w wymiarze pięciu lat pozbawienia wolności nie spełnia prewencyjnych celów oraz wymogów w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

W ocenie Sądu Apelacyjnego, okoliczności sprawy prowadzą do uznania, iż wymierzenie R. K. kary łącznej pięciu lat pozbawienia wolności, a więc zbliżonej do dolnego progu możliwej do wymierzenia kary łącznej tworzy sytuację, w której w rzeczy samej, część wymierzonych kar została mu darowana, to zaś przeczy instytucji kary łącznej, której celem jest oddanie zawartości kryminalnej popełnionych przez oskarżonego czynów, a nie premiowanie sprawców popełniających wiele przestępstw.

Oskarżony jest sprawcą niepoprawnym, wykorzystującym do osiągnięcia zamierzonych celów przestępczych inne osoby, w tym swojego ciężko chorego ojca, w przekonaniu, iż w ten sposób uniknie odpowiedzialności karnej, co wynika wprost z zeznań świadka M. S.. Była bowiem bezpośrednim świadkiem wypowiedzi oskarżonego, że firma (...) była zarejestrowana na jego ojca „a ojciec jest chory i nawet jak przyjdzie policja to ojcu i tak nic nie zrobią” (k. 1592). Mając na uwadze powyższe okoliczności oraz podzielać także stanowisko zawarte w apelacji prokuratora Sąd Apelacyjny podwyższył oskarżonemu wymiar kary łącznej do siedmiu lat, stosując zasadę asperacji w przekonaniu, że tak ukształtowana kara uwzględnia wysoki stopień szkodliwości społecznej czynów przypisanych oskarżonemu, spełnia także zarówno prewencyjne, jak i represyjne cele. Stanowiąc będzie również stanowczy przekaz wobec społeczeństwa, iż sprawcy poważnych przestępstw za jakiego należy uznać oskarżonego, spotykają się ze zdecydowaną reakcją ze strony wymiaru sprawiedliwości.

Na koniec podnieść trzeba, że pokrzywdzone instytucje leasingowe dokonywały mało rozważnej oceny zdolności kredytowej firm w imieniu, których oskarżony także działał, a w konsekwencji ułatwiały jego przestępczą działalność, dlatego mając na uwadze i tę okoliczność, Sąd odwoławczy nie uwzględnił wniosku apelacji o podwyższenie wymiaru kary łącznej do ośmiu lat uznając, że orzeczony wyrokiem wymiar kary łącznej siedmiu lat stanowi wyraz uwzględnienia i tej okoliczności.

Z uwagi na zobowiązania finansowe R. K. oraz orzeczoną długoterminową karą pozbawienia wolności Sąd Apelacyjny zwolnił go od ponoszenia kosztów sądowych w całości, związanych z postępowaniem odwoławczym (art. 626 § 1 k.p.k.).